

A. Kucheriavyi, Doctor of Pedagogical Sciences, Associated Professor
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

THE COMPARATIVE CHARACTERISTICS OF CONTENT OF FUNCTIONS WHICH ARE REALIZED BY EDUCATIONAL ACTIVITY OF SUBJECTS IN HIGHER PEDAGOGICAL AND MILITARY EDUCATIONAL ESTABLISHMENTS

The article is devoted to the problem of lack of theoretical, methodological and technological bases of projecting the process of formation servant's personality who will be working in a state establishment. This process is considered in higher pedagogical and military educational institutions. The list of educating members in this institutions is defined (they are the members of a university administration, a dean's office, the course officers (in military educational establishments), the lecturers, and also students or cadets as persons who are doing self-upbringing). Features of implementation their individual functions are described. Motivation aspects of the object of educational work are discussed in detail. The features of motivational activity in structural units "a university administration – a dean's office", "a dean's office – the course officers", "the course officers – the cadets" (in military educational establishments), "a dean's office – the lecturers", "the lecturers – students or cadets" are particularized. Realization of projecting function on the different levels of the educational system (the creation of provisions for educational work, its concepts, programs, plans and the like that) is investigated. Differences in realization of organizational function of members of upbringing process in the both types of higher education institutions are defined. Distinctive feature regarding staff resource in the two types of educational establishment (the lecturers of pedagogical educational institutions have pedagogical education however the biggest part of their military colleagues does not have it) was emphasized. Attention on the general lines of realization diagnostic (studying conditions of upbringing activity in an institution (a subdivision), readiness to execute it by members of upbringing system, and degree of formation in students (cadets) the personality of a state establishment servicer), prognostic (imagining the expecting result of realization certain upbringing actions, programs, plans, and conception of upbringing work), stimulating (using the encouragement methods to subordinates (who are subjects of upbringing work), students and cadets) and control (realization control actions which are focused on execution the plans and programs of upbringing work) functions is concentrated. The research results will contribute to the construction of educational systems in higher school, which will be oriented to state needs in preparation the pedagogical or military specialist.

Key words: education, pedagogical educational establishment, military educational establishment, functions, the subject of education.

УДК 378.147

М. Охрамович, канд. техн. наук, с.н.с.,
О. Соколіна, канд. філос. наук
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ

DOI: <https://doi.org/10.17721/1728-2217.2019.41.35-39>

ПЕРЕВАГИ ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В СИСТЕМУ ВІЙСЬКОВОЇ ОСВІТИ

У статті розглядаються можливості та перспективи використання технологій дистанційного навчання (ТДН) в процесі професійної підготовки військових фахівців. ТДН дозволяють здійснювати освітній процес на відстані, не втрачаючи при цьому його якості, а навіть покращувати її завдяки індивідуалізації, активних методів навчання, двосторонньої взаємодії викладача й слухача (курсанта). Дистанційна форма навчання розглядатиметься нами як додаткова система, яка використовується для доповнення академічних дисциплін, що викладаються ВВНЗ для здобувачів вищої освіти за денною формою навчання. Головною метою використання технологій дистанційного навчання у ВВНЗ є забезпечення слухачам (курсантам) доступу до електронних освітніх ресурсів шляхом використання сучасних інформаційних технологій та телекомунікаційних мереж. Освітній процес під час дистанційного навчання курсанта має включати в себе всі основні форми традиційної організації навчального процесу: лекції, семінарські та практичні заняття, лабораторний практикум, систему контролю, дослідницьку та самостійну роботу. Всі ці форми організації навчального процесу дозволять здійснити на практиці гнучке поєднання самостійної пізнавальної діяльності слухачів (курсантів) з різними джерелами інформації, оперативною та систематичною взаємодією з викладачем курсу і групову роботу слухачів (курсантів).

Визначені переваги використання технологій дистанційного навчання під час підготовки військових фахівців, а саме: гнучкість, модульність, технологічність, підвищення мотивації та самомотивації слухачів, нова роль викладача.

Процес використання дистанційних технологій розглядається як невід'ємна частина якості навчання та інформатизації навчального процесу. Формуються нові можливості практичного застосування дистанційних технологій під час організації освітнього процесу у ВВНЗ.

Ключові слова: дистанційне навчання, технології дистанційного навчання, військові фахівці.

Постановка проблеми. Швидкі темпи розвитку інформатизації суспільства, докорінні зміни в соціально-економічній та політичній сферах життя в Україні, а також події на сході України призводять до необхідності модернізації системи вищої військової освіти (системи професійної підготовки майбутніх військових фахівців).

Завданням вищого військового навчального закладу сьогодні є підготовка висококваліфікованого, особистісно та професійно розвинутого військового фахівця, здатного до саморозвитку та самовдосконалення. А це змушує шукати нові форми та технології навчання, що покликані на ефективну підготовку військових фахівців, а також їх адаптацію до міжнародних стандартів освіти. Технології

дистанційного навчання забезпечують адаптацію процесу навчання до індивідуальних характеристик тих, хто навчається, звільняють викладачів від низки кропітких та часто повторюваних операцій за поданням навчальної інформації і контролю знань, сприяють розробці об'єктивних методів контролю знань і полегшують накопичення навчально-методичного досвіду.

Сучасні тенденції розвитку освітніх технологій, а також основні напрями державної політики у цій сфері, які визначені Національною стратегією розвитку освіти України на період до 2021 року, вимагають спрямування зусиль на розвиток дистанційного навчання у ЗС України як одного з дієвих інструментів реалізації моделі безперервного навчання. Необхідно зазначити й те, що

відповідно до оперативної цілі 5.2 Стратегічного оборонного бюлетеня України, введеного в дію Указом Президента України від 6 червня 2016 року № 240/2016, передбачається впровадження технологій дистанційного навчання (ДН) в освітній процес з метою удосконалення системи військової освіти [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сьогодні спостерігається значна увага до науково-педагогічних засад дистанційного навчання (В. Кухаренко, О. Самойленко, В. Олійник, Н. Сиротенко, П. Стефаненко, І. Романюк та інші). Проблема використання інформаційних технологій в освітньому процесі висвітлена у працях Л. Романишиної, Л. Савчук, І. Богданової. Проблема підготовки військових фахівців з використанням засобів інформаційних технологій розглянута в працях С. Гаховича [2], Д. Таушана, В. Ягупова, А. Янковця. Проте у педагогічній науці недостатньо розглянуто використання дистанційних технологій навчання у професійній підготовці майбутніх офіцерів.

Мета статті полягає у розкритті перспектив впровадження технологій дистанційного навчання у підготовку військових фахівців.

Виклад основного матеріалу дослідження. Технології дистанційного навчання – комплекс освітніх технологій, у тому числі психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних, що дають можливість реалізувати процес ДН у навчальних закладах та наукових установах [3].

Виникненню технологій дистанційного навчання сприяв розвиток різноманітних засобів передачі інформації на відстані. Засновником такої педагогічної технології прийнято вважати І. Пітмана – англійського вчителя стенографії, який ще у середині XIX ст. відправляв своїм учням невеличкі уривки з Біблії з завданням переписати їх і відправити виконані роботи назад на перевірку і оцінювання.

Сучасна освіта має на меті підготувати людину до життя в умовах інформаційного суспільства, і саме тому виникає нагальна необхідність залучення технічних засобів передачі знань, проведення практики випереджаючого навчання, запровадження навчання протягом усього життя, надання майбутньому військовому фахівцю інструментів по проведенню самоосвіти. Зміна парадигм та мети освіти, перегляд традиційної моделі навчання, невинна трансформація освітнього простору під впливом інформаційних та телекомунікаційних технологій призвели до виникнення нової форми навчання – дистанційної.

Дистанційне навчання формується відповідно до тих цілей і змісту, що й очне навчання, проте форми подачі матеріалу та форми взаємодії суб'єктів навчального процесу суттєво відрізняються між собою. Дидактичні принципи організації дистанційного навчання (принципи науковості, системності, активності, принципи розвивального навчання, наочності, диференціації та індивідуалізації навчання) аналогічні очному навчанню, разом з тим специфічною є їх реалізація [4].

Завдання ВВНЗ – організувати освітній процес якомога цікавіше і доступніше для курсанта. Курсант навчається, читає, готується до здачі модулів (заліків, іспитів). Проте, з розвитком мобільних пристроїв, планшетів способи роботи з інформацією дуже змінилися – необхідну книжку можна знайти в електронному вигляді, в бібліотеці можна сфотографувати потрібну сторінку і прочитати вдома

тощо. Саме тому впровадження технологій дистанційного навчання в освітній процес майбутніх офіцерів полегшить доступ до інформації і відкриє можливість варіативності навчальної діяльності, її індивідуалізації та диференціації, дозволить по-новому організувати взаємодію всіх суб'єктів навчання.

Технології дистанційного навчання включають у себе індивідуалізований процес передачі та засвоєння знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності майбутніх фахівців. Такі технології можна розглядати як природний етап еволюції традиційної системи освіти від дошки з крейдою до електронної дошки й комп'ютерних навчальних систем, від книжкової бібліотеки до електронної, від звичайної аудиторії до віртуальної аудиторії. Такі технології надають можливість проводити дистанційне навчання за допомогою Інтернету; урізноманітнювати засоби спілкування студентів і викладачів (електронна пошта, чат, форум, обмін файлами тощо); активізувати роль викладача і здійснювати повний контроль за процесом навчання; застосовувати багаторівневу систему тестування; поповнювати базу даних, накопичувати різнобічну статистику [5].

І. Романюк виділяє такі завдання, на яких базується створення та застосування технологій дистанційного навчання у ВНЗ, в тому числі – військовому:

1. Відповідність традиційним формам навчання – необхідно вирішити, якою мірою зміни стосуватимуться існуючої організації навчального процесу та діяльності науково-педагогічних працівників (НПП). ТДН слід розглядати не як незалежну альтернативну систему навчання, а як доповнення до традиційної, що дозволяє оптимізувати навчальний процес з точки зору навантаження на НПП. У цьому випадку такої невід'ємний компонент навчального процесу, як навчальний відділ, виявиться вторинним відносно інформаційних ресурсів, засобів спілкування та тестування. Водночас необхідно мати на увазі, що якщо ТДН розглядатиметься як нова складова, альтернативна традиційному навчанню, то до вимог до створюваної системи необхідно внести електронний навчальний відділ, синхронізацію курсів, збір статистики навчального процесу та інші традиційні функції навчального відділу.

2. Доставка курсантам, студентам (слухачам) основних і додаткових навчальних матеріалів – необхідно правильно, оперативно та ефективно організовувати отримання слухачами навчальної літератури, навчальних матеріалів, тестів та ін. За умов віддаленості слухачів від НПП та ВВНЗ.

3. Перевірка і сертифікація знань – реалізується у вигляді інтерактивних тестів, результати яких найчастіше оброблюються автоматично. Існують і інші види контролю та сертифікації знань, наприклад, контрольні роботи та екзамен, що виконуються слухачами в режимі off-line з організацією зворотної доставки матеріалу від курсанта, студента (слухача) до НПП. Задля забезпечення сертифікації особи, перевірка та сертифікація знань можуть проходити в центрах дистанційного навчання.

4. Організація зворотного зв'язку з тими, хто навчається в ході навчання – допомога (супроводження) слухачів у ході навчального процесу, з метою його коректування і індивідуалізації. У зв'язку з цим важливими є постійне і оперативне спілкування, пов'язане з природними і необхідними дискусіями в процесі навчання, а також допомога НПП під час

розбору навчального матеріалу, що вимагає додаткових коментарів.

5. Управління навчальним процесом – ТДН вимагає гнучкого управління як системою в цілому, так і окремими її компонентами з урахуванням інтересів усіх учасників (суб'єктів) навчального процесу – курсантів, студентів (слухачів), НПП та адміністрації. Кожен з них висуває до системи дистанційного навчання свої власні, нерідко, суперечні вимоги [6, с. 103-104].

Розрізняють кілька основних технологій дистанційного навчання:

Мережеві («хмарні») технології забезпечують збереження медіа-даних, перенесення ресурсів і даних на віддалені інтернет-сервери з можливістю отримання доступу до будь-якого пристрою в будь-якому місці. **Перевагами «хмарних» технологій** є наступні:

- безкоштовне використання;
- доступність з будь-якого місцезнаходження;
- відсутність необхідності придбання додаткового програмного та апаратного забезпечення;
- зрозумілий та доступний інтерфейс;
- економія дискового простору;
- можливість організації резервного збереження матеріалів;
- безпека та відкритість освітнього середовища для викладачів і курсантів (слухачів);
- безпосередня взаємодія: викладач → навчальна група, викладач → курсант, курсант → навчальна група, курсант → курсант;
- можливість застосування різноманітних видів навчальної роботи, on-line контролю й оцінювання рівня навчальних досягнень тощо.

Можна виокремити п'ять основних «хмарних» сервіси: iCloud, Google, Amazon CloudDrive, Windows Live, Dropbox.

Інтерактивні технології – це системний метод організації міжособистісної взаємодії всіх суб'єктів навчання, спрямований на відпрацювання вмінь комунікації, співпраці в групі (колективі), спільного вирішення проблем. Передбачає вирішення таких завдань:

- розвиток критичного і креативного мислення курсантів;
- відпрацювання практичних умінь розв'язання різноманітних проблем;
- набуття досвіду міжособистісної взаємодії та комунікації;
- формування культури ділового спілкування.

Кейс-технології – це системний метод, що складається з різноманітних способів організації освітнього процесу (читання, аналіз, моделювання, ілюстрування тощо) і передбачає вивчення курсантами конкретних випадків (ситуацій, історій, тексти яких називаються «кейсами») з життя або професійної діяльності на основі спеціально оформленого пакету навчальних матеріалів – кейсу.

Переваги кейс-технологій:

- розвиток умінь використовувати теоретичний матеріал для аналізу практичних проблем, оцінювати ситуації, знаходити й відбирати потрібну інформацію, формулювати питання, розробляти план дій та багатоваріантні підходи до його реалізації, самостійно ухвалювати рішення в умовах невизначеності;
- аналізувати ситуації, прогнозувати шляхи їх розвитку, набувати навичок конструктивної критики тощо;
- допускає варіативність навчання.

Використання технологій дистанційного навчання в освітньому процесі ВВНЗ вимагає змін у методиці викладання дисциплін. Викладач перестає бути для майбутніх військових фахівців єдиним джерелом отримання знань. Виникає необхідність зміни методики проведення аудиторних занять та удосконалення організації керованої самостійної роботи.

Виконання освітніх програм на основі дистанційних технологій потребує високої координації викладацької діяльності, продуманого адміністрування навчального процесу, який заснований на партнерських відносинах між ВВНЗ і учасниками навчального процесу. Під час підготовки та реалізації дистанційних навчальних програм особливе значення має розробка організаційно-методичної документації, яка передбачає координацію навчальних планів і способів їх реалізації з врахуванням особливостей дистанційного навчання.

Першим етапом розробки дистанційних навчальних програм є визначення переліку спеціальностей та спеціалізацій, які будуть покладені в основу навчальних програм. Визначальною умовою при цьому є наявність кадрового потенціалу ВВНЗ для здійснення освітньої діяльності з використанням технологій дистанційного навчання.

Другим етапом є підготовка навчальних планів і програм, що засновані на нових інформаційних технологіях. Найбільш ефективне створення таких навчальних планів і програм, що дозволяють реалізувати концепцію безперервної освіти, засновану на інтеграції програм вищої освіти, а також програм підготовки та перепідготовки кадрів і додаткової освіти. Для вирішення цього завдання необхідно розробити інтегровані навчальні плани і програми, що засновані на вимогах державного освітнього стандарту і передбачають застосування методів інноваційної педагогіки та інформаційних технологій.

При впровадженні дистанційних навчальних програм розподіл кадрового потенціалу є невід'ємною умовою, оскільки він дозволяє найбільш повно реалізувати всі освітні технології, що спрямовані на досягнення якості підготовки військових фахівців. Оскільки не завжди можливо організувати мережевий супровід навчального процесу при проведенні, наприклад, практичних занять, при організації лабораторного практикуму або навчальної практики. Також, на етапі проектування навчальних програм, повинна бути врахована можливість інтеграції навчально-методичних ресурсів, яка дає можливість скорегувати не тільки навчальні плани спеціальностей або програм додаткової освіти, але й тематичні навчальні плани навчальних дисциплін, що реалізуються в рамках освітніх програм.

Це має особливе значення в системі дистанційної освіти, оскільки тут зростає частка самостійних занять тих, хто навчається. Однак, оскільки мова йде не про самоосвіту, а про навчальний процес, завдання викладача розширюється: він повинен не тільки передати знання предмета, але й допомогти курсантам організувати самостійну навчально-пізнавальну діяльність.

Визначальним принципом під час розробки робочих програм навчальних дисциплін є принцип модульності, який дозволяє здійснювати освітні програми різного рівня. Модульна структура навчальних дисциплін є обов'язковою умовою здійснення освітніх програм на основі дистанційних технологій.

В. Мордвінов [7] визначає такі переваги використання технологій дистанційного навчання:

- гнучкість (можливість займатися в зручний для себе час, в зручному місці і темпі);
- модульність і варіативність (можливість з набору незалежних навчальних курсів (модулів) формувати програму навчання, що відповідає індивідуальним або груповим потребам);
- технологічність (використання в освітньому процесі новітніх досягнень педагогічної і науково-технічної думки, сучасних інформаційних технологій);
- можливість модифікацій (відносна легкість оновлення змісту навчального матеріалу, можливості архівації старого матеріалу);
- доступність (будь-який навчальний матеріал залишається у курсанта фіксованим у вигляді комп'ютерних лекцій і може бути в будь-який момент затребуваний);
- підвищення навчальної мотивації (стимулювання самостійності в навчанні, вміння критично мислити, самодисципліни та відповідальності, наполегливості в досягненні мети).

Разом з тим можна виділити й недоліки у використанні технологій дистанційного навчання:

- існує ряд практичних навичок, які можна отримати лише при виконанні реальних (а не віртуальних) практичних і лабораторних робіт;
- підсвідомо менша довіра проявляється до електронних засобів спілкування та навчання, а значно більша до реального спілкування;
- недостатня інтерактивність (істотно більша в порівнянні з книгою, але менша, ніж при очному навчанні);
- успішність навчання частково залежить від технічних навичок в управлінні комп'ютером, переміщенні в Інтернет і від здібностей справлятися з технічними труднощами;
- слухачі перетворюються в деякій мірі в пасивних споживачів надмірно структурованих порцій знання;
- послаблення контролю з боку викладача;
- знижується різноманітність форм навчального процесу і плюралізм думок;
- створення якісних дистанційних курсів потребує багато часу;
- програмно-методичні вимоги, що пред'являються до навчально-практичних посібників, обмежують можливості авторів найбільш повно представити досліджуваній матеріал, який за відсутності викладача повністю бере на себе функції управління освітнім процесом;
- обмежені технічні можливості (повільні комп'ютери і канали зв'язку) призводять до затримок у передачі звуку, відео і графіки, хоча відповідні технології постійно поліпшуються.

Ефективність впровадження технологій дистанційного навчання залежить від рівня інформаційної та комп'ютерної компетентності курсантів та педагогів, адже самі по собі технології не можуть впливати на вирішення дидактичних завдань. Їх використання в освітньому процесі підіймає важливі питання щодо рівня фаху, якості викладання, вимагає здатності швидко реагувати на зміни в навчальному середовищі, мати сучасні знання й навички не тільки в своїй предметній сфері, а й розбиратися на сучасних технологіях, володіти педагогічною майстерністю, бути відвертими та комунікабельними з курсантами та колегами. Жодне сучасне технічне чи програмне забезпечення не здатне самостійно без участі педагога розв'язати проблему свого введення у підготовку курсантів.

Висновки з цього дослідження та перспективи подальших досліджень. Використання технологій дистанційного навчання дозволить курсантам отримати не лише нові інформаційні компетенції, необхідні кожному фахівцю для успішної реалізації в подальшій службовій діяльності, але й поповнити перелік навичок та компетенцій, що визначають подальшу успішність людини у всіх сферах її життєдіяльності, а також стати активним суб'єктом навчального процесу.

Надійшла до редколегії 28.02.2019

Список використаних джерел:

1. Указ Президента України № 240/2016 Про рішення ради національної безпеки і оборони України від 20 травня 2016 року "Про стратегічний оборонний бюлетень України". – Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://www.president.gov.ua/documents/2402016-20137>.
2. Гахович С., Савченко Т. Теоретичні та практичні аспекти використання системи дистанційного навчання / С. Гахович, Т. Савченко // Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2017. – Вип. 56. – С. 210-216.
3. Наказ Міністерства оборони України від 21.12.2015 № 744 Про затвердження Концепції дистанційного навчання у Збройних Силах України. – Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://www.viti.edu.ua/files/npb/dfn3.pdf>.
4. Адамова І., Головачук Т. Дистанційне навчання: сучасний погляд на переваги та проблеми / І. Адамова, Т. Головачук // Витоки педагогічної майстерності. – Вип. 10. – 2012. – С. 3-6.
5. Бацуrowsька І. Технології дистанційного навчання у вищій освіті [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.confcontact.com/20110225/pe4_samojl.php.
6. Романюк І. Використання елементів технології дистанційного навчання для формування професійної компетенції / І. Романюк // Вісник Національного університету оборони України – № 5 (36) / 2013 – с. 103-104.
7. Мордвинов В. Технологии дистанционного обучения в системе военного образования: возможности и перспективы. – Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://cyberleninka.ru/article/n/tehnologii-distantionnogo-obucheniya-v-sisteme-voennogo-obrazovaniya-vozmozhnosti-i-perspektivy>.

M. Okhramovych, PHD of Technik Sciences, Senior Research Officer, Kyiv
O. Sokolina, Candidate of Philosophical Sciences
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

ADVANTAGES OF IMPLEMENTING TRAINING TECHNOLOGIES IN THE MILITARY EDUCATION SYSTEM

Opportunities and perspectives of the use of distance learning technologies (DLT) in the process of professional training of military experts are considered in the paper. DLT allows to carry out educational process at a distance without losing its quality. DLT even improves quality due to individualization, active teaching methods, bilateral interaction between teacher and student (cadet). The distance learning form will be considered as an additional system that is used to supplement the academic disciplines taught by the Secondary Schools for applicants' education in full-time education. The main aim of the using distance learning technologies at the Secondary School is providing students with access to electronic educational resources through the using modern information technologies and telecommunication networks. The educational process in distance learning for a cadet have to include all the main forms of the traditional organization at the educational process: lectures, seminars and practical classes, laboratory workshops, control system, research and independent work. All these forms of organization

of the educational process will allow to implement a flexible combination of independent cognitive activity of students (cadets) in with different sources of information, operational and systematic interaction with the course teacher and group work of students (cadets).

The advantages of using distance learning technologies in the training of military specialists are various, namely: flexibility, modularity, technological approach, increase motivation and self-motivation of students, new role of the teacher.

The process of using remote technology is considered as an integral part of the assessment of the quality education and information during the educational process. The new possibilities of practical application of remote technologies in the organization educational process in the Secondary School are formulated in this paper.

Key words: distance learning, distance learning technologies, military experts.

УДК 378.147

V. Ryzhykov, Doctor of Pedagogy, Professor
Kyiv Taras Shevchenko National University, Kyiv
I. Dobryanskyi, Doctor of Pedagogy, Professor
University of Modern Knowledge, Kyiv
O. Storubliov, PHD of Technik Sciences, Associate Professor
Kyiv Taras Shevchenko National University, Kyiv

DOI: <https://doi.org/10.17721/1728-2217.2019.41.39-43>

THE PEDAGOGICAL SYSTEM AS A STRUCTURAL COMPONENT OF THE CONTENT OF CHARACTER TRAINING OF SERVICEMEN IN THE MODERN CONTEXT OF THE DEVELOPMENT OF THE ARMED FORCES OF UKRAINE

This scientific article presents different components of the theory of training, particularly: its content, principles, methods and the systematic principles of providing patriotic training to future officers within the system of military education of Ukraine in accordance to modern political realities.

The special necessary condition of forming a modern serviceman as an individual are the inter related issues of the aim of training characters and the laws of social development, since the overall development of the personality of the servicemen is the obvious necessity of the Armed Forces taken into account the challenges of the modern world: the scientific-technical progress and the political reality. The material base for the activity of the Armed Forces of Ukraine is to be presented by highly developed, scientifically-technical modern weaponry but in order to organize this type of representation progressive men are needed with a de-blocked technical and innovative potential, that eventually will enable them to manage the modern military equipment.

The process of training has been researched as a component of the system of professional training of officers under the modern conditions of the Armed Forces of Ukraine. The theoretic scientific analyses of the content, principles and methods of patriotic education of military personel have been conducted. The meaning of patriotism and its impact on the effective professional activity of the officer of the Armed Forces has been defined.

The methodological basis for the process of patriotic education of officers is the scientific theory of experiencing that predetermines the unity of history and logic within the framework of a pedagogical process, the methodological analyses of didactical definitions, facts, events and methodological content on training of officers, the knowledge of theoretic basics of the normative-educational disciplines, the implementation of the cycle of practical and tactical training.

The modern system of education aimed at patriotism among service men is to be governed by the following principles: the civic-oriented nurturing process, a connection between developing a personality and the peculiarities of military service, based on the positive features of an educational process, the humanization of education, the unity of educational influences.

The main aim of higher military education is to promote the development of an officer – a true patriot and a profound professional of his cause that is capable to independently point out and solve professional issues in the so called society of risks.

Key words: the theory on educating officers, patriotism, content and principles of education, the training of service men.

Introduction. The professional activity of a serviceman is related to the use of weapons, which attributes this activity to a high-risk group, requires a detailed study of the conditions that affect the level of efficiency of the activities of military personnel, and above all it concerns the psychological climate of a military unit. The issues of worldview, ideology, patriotism in the process of training future officers are of great significance today. There is a growing need for the spiritual enrichment of the officer corps, of the members of their families. The patriotism of soldiers and officers, their feelings of love for the Fatherland, which are embodied in serving its interests, is of fundamental importance for the development of the Armed Forces of Ukraine.

The description of the problem. The effectiveness of the professional activity of servicemen is determined by the system of socio-psychological, natural, technical, medical and biological factors, as well as of specific ones, which depend on the specifics of the very profession of the serviceman, those factors affecting the level of efficiency of officers. The professional activity of a serviceman is related to the use of weapons, which attributes this activity to a high-risk group, requires a detailed study of the conditions that affect the level of

efficiency of military personnel, and above all it concerns the psychological climate of a military unit.

The purpose of the article is to open up the process of character training as part of the system of professional training officers in the modern context of the development of the Armed Forces of Ukraine; to study the content, principles, and methods of training servicemen and the theoretical basis for the formation of patriotism as the main component of the professionalism of an officer.

Presentation of the main material. The effectiveness of the professional activity of servicemen is determined by the system of socio-psychological, natural, technical, medical and biological factors, as well as of specific ones, which depend on the specifics of the very profession of the serviceman, those factors affecting the level of efficiency of officers.

According to the theories of S. L. Rubinstein, A. N. Leontiev and A. G. Asmolov, personality is formed in activity and is engendered by activity. Personality, in their opinion, acts, on the one hand, as a condition of activity, and, on the other hand, as a product of activity. "Joint expedient substantive activity of people" represents the initial, "generative" basis of personality development. "The personal mental development of a personality is